

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Illvstri Regi Ottoni In Romanorum Regem electo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

tionis in magnas personas, cum non deceat nec expediat totam distractionem ecclesiasticam paciter exercere, vos volumus & mandamus cum multa procedere gravitate, non ut impunitam rebellium contumaciam dimittatis, sed ut quod ligandum fuerit tanto ligetur fortius quanto nervus ad hoc fuerit fortior exquisitus. Quod autem de venerabili fratre nostro Archiepiscopo Maguntino tu, frater Episcopo, secundum formam mandati nostri fecisti, gratum & ratum nos noveris habuisse. Ad hoc, quoniam Vvarmatiensis Episcopus, sicut ex literis tue fraternitatis accepimus, in sua contumacia perseverat, volumus & mandamus ut nisi commonitus ad mandatum tuum redierit, Canonicis Vvarmatiensibus ex parte nostra districtè præcipias ut personam idoneam sibi eligant in pastorem. Dignum est enim ut qui temerè in alienam Ecclesiam se intrusit, & adhuc ei non desinit incubare, propria juxta sanctiones canonicas spoliatur. De cetero, licet pro diversitate negotiorum vobis diverso modo scribamus, interdum severitate, lenitate nonnunquam, & mediocritate frequenter utentes, quia vos in cunctis cautos esse volumus & discretos, nolumus tamen ut de nostra benevolentia diffidatis, sed de gratia nostræ plenitudine confidentes, ad honorem apostolicæ sedis & nostrum de bono semper in melius procedere procuretis. Ut autem vos de iis quæ circa nos geruntur prosperè reddamus certiores, pro certo noveritis quod nobilis vir Vvalterus Comes Brenensis cum aliis fidelibus nostris de perfido Diupuldo & Marcualdi fautoribus jam secundo mirabiliter, faciente Domino, triumphavit, primò in Terra Laboris, & in Apulia consequenter; & præter strages hominum, hostium spolia, & recuperationes terrarum, multos cepit & magnos tam Theutonicos quam Latinos; ex quibus duos, quos tenet, exprimus nominatim, Soffridum videlicet Diupuldi germanum, & Ottonem de Laviano, qui sanctæ memoriæ Albertum Leodiensem Episcopum interfecit; & cum jam quasi totum regnum contra Pharum nostræ pateat voluntati, Comes ipse de mandato nostro contra Marcualdum triumphaturus auctore Domino in Siciliam transfretabit. De urbe quoque scire vos volumus quod eam per Dei gratiam ad beneplacitum nostrum habemus. Vnde si præfatus Rex & sibi faventes perseverate curaverint, speramus in Domino quod non solum superari non poterit, verum etiam penitus prævalebit. Postremo vestræ discretionis mandamus ut sicut de nostra benignitate confiditis, omni gratia & timore postpositis, puram & plenam nobis scribatis, sive communiter sive specialiter scripseritis, veritatem, locum & tempus quo scribitis vestris literis subscribentes; ut cum interdum quæ prius sunt nobis ultimo porrigantur, ex subscriptione hujusmodi quæ priores & quæ posteriores, & ubi datæ fuerint, agnoscamus. Datum Aagnæ.

ILLVSTRI REGI OTTONI IN
Romanorum Regem electo.

Non multum oportet mentis affectum oris officio explicare cum opera testimonium perhibent veritati, & intentionem tanto expressius quanto verius manifestant. Vnde cum quanta sinceritate in facto tuo duxerimus procedendum, quantam sollicitudinem & diligentiam in eo curaverimus adhibere, qualiter serenitati tuæ non jam occultè sed publicè faveamus, quantumque per favorem nostrum negotium tuum restauratum fuerit & etiam prosperatum, celsitudo regalis, sicut credimus, plenius est experta. In multis enim non expectavimus preces tuas, sed eas sæpius curavimus prævenire, ac ad exaltationem tuam nec pauca nec modica te tractavimus nesciente, de tua sinceritate sperantes quod ad honorem apostolicæ sedis & nostrum, sicut catholicus Princeps, intendes, & exaltationem Ecclesiæ totis viribus procurabis, utpote per quam post Deum te intelligis exaltatum. Monemus igitur serenitatem tuam & exhortamur attentius quatenus principaliter & præcipuè spem tuam ponas in eo qui deponit de sede potentes, & humiles, sicut beata virgo testatur, exaltat; quoniam humilitatem tuam sua miseratione respiciet, & conteret inimici cervicem, & mittere auxilium de sancto, & de Sion tuebitur causam tuam. In nobis quoque, qui vicem ejus, licet indigni, exercemus in terris, sine qualibet dubitatione confidas: quoniam ex quo cœpimus, usque in finem auxilium tibi præstabimus & favorem, nec unquam reprobabimus, Domino concedente, quod semel noscimus approbasse. Nec aliquorum suggestio mentem tuam à suo statu deiciat, aut animum tuum non solum credere sed etiam suspicari compellat quod in facto tuo velimus ab incepto desistere vel exhibitum tibi hæcenus subtrahere vel negare favorem. Absit enim ut quod inter primitias tuæ promotionis non fecimus, nunc, cum negotium tuum roboratum est per Dei gratiam & favorem sedis apostolicæ, faciamus, & plantam quam irrigare cœpimus permittamus urete, cum ei Deus ex magna parte jam dederit incrementum. Sanè ab initio nobilis vir Dux Sueviæ favorem Ecclesiæ Romanæ quæsit, pro quo institit obtinendo, confidens pro certo quod si habere gratiam sedis apostolicæ potuisset, non solummodo prævalere in eum, sed nec ante faciem ejus subsistere potuisset. Quia verò in facto tuo perseverantia opus habes, quæ in cunctis bonis operibus commendatur, oportet ut exhibeas te constantem, ne vel iniqui suggestionem vel promissione perverfa te molliant; quorum molimina contra te, si persistiteris fortiter, non poterunt prævalere. Principes etiam qui alteri parti favent sic debes ad tuam devotionem diligenter inducere ut eos qui tecum fuerant studeas tibi diligentius conservare. Ceterum licet in te strenuitatis virtutem plurimum commendemus, quia tamen audacia nonnunquam in Principe solet esse damnosa si personam suam exponat improvidè periculis & fortunæ, sicut nuper fuisses expertus nisi tibi manus Domini adsti-

Epist. 57.

vide gesta Innoc. III. cap. 25.

Ibid. cap. 34.

tisset, personæ tuæ sollicitè studeas præcavere, nec usque adeo sis prodigus vitæ tuæ ut qui victoriam velis morte mercari; cum noris, ut credimus, quòd multi deficientibus viribus redierunt ad fraudes, & cum per potentiam nequeant, student saltem per nequitiam prævalere. Quamvis enim totum negotium tuum simul expedire non possis, non debes tamen usque adeo festinare ut personam tuam fortunæ committas, sed expectare potiùs ut qui cæpit in te perficiat opus bonum, & qui honori tuo dedit principium, ipse quoque consummationem apponat. Quid autem pro te diversis scribamus personis tam ecclesiasticis quàm mundanis, per ipsarum litterarum rescripta tuæ poterit serenitati patere. Monemus verò celsitudinem tuam & propensius exhortamur quatenus senatui populoque Romano, Rectoribus Lombardiæ ac Tusciæ, singulis etiam civitatibus & Baronibus, immo etiam Archiepiscopis & Episcopis, de tuo prospero statu frequenter litteras tuas studeas destinare; per quas eis bona promittas, & inimicorum tuorum confusionem exponas. Datum Anagninæ.

TREVIRENSI ARCHIEPISCOPO
& suffraganeis eius, & universo clero in
Trevirensi provincia constitutis.

Epist. 38.

Ethi ægrè tulerimus & molestè quòd ex dissensione Principum & imperium Imperatore carebat & Ecclesia defensore, sustinimus tamen diutiùs si Principes ducti consilio saniori tam sibi quàm universo populo Christiano meliùs providerent & sopita discordia concordarent. Verùm cum expectatio nostra obesse potiùs quàm prodesse imperio videretur, ad concordiam eos per nostras duximus litteras commonendos. Sed quia nec communitio valuit apud ipsos, consilium tandem nostrum eis per nuntium & litteras nostras curavimus aperire. Ceterùm quoniam nec consilio acquiescere curaverunt, venerabilem fratrem nostrum Prænestinum Episcopum apostolicæ sedis Legatum propter hoc præcipuè in Theutonium duximus destinandum; qui persona Ducis Sueviæ propter causas sufficientes & multiplices reprobata, nos consentire in carissimum in Christo filium nostrum Ottonem Regem illustrem in Romanorum Imperatorem electum publicè nuntiavit. Cum ergo nos eum receperimus jam in Regem & ad coronam imperij congruo tempore disposuerimus evocare, universitati vestræ per apostolica scripta mandamus & in virtute obedientiæ districtè præcipimus quatenus ei de cetero adhareatis fideliter & potenter & tam potenter quàm viriliter assistatis, non obstante juramento si quod ratione regni prædicto Duci forsitan præstitistis, cum nos illud, eo reprobato, decreverimus non servandum. Nec vos moveant &c. *in eundem modum ut in littera precedenti usque in finem.*

In eundem modum Salzburgeni & suffraganeis eius & universo clero in Salzburgeni provincia constitutis.

In eundem modum Magdeburgeni & suffraganeis eius & universo clero in Magdeburgeni provincia constitutis.

In eundem modum Bremensi & suffraganeis eius & universo clero in Bremensi provincia constitutis.
In eundem modum suffraganeis & Canonicis Ecclesiæ Maguntinæ, & universo clero in Maguntinæ provincia constitutis.

PATEBURNENSI EPISCOPO.

Epist. 59.

Gratum gerimus & acceptum & tuæ devotionis constantiam in Domino commendamus quòd carissimo in Christo filio nostro illustri Regi Ottoni in Romanorum Imperatorem electo, quem nos receperimus jam in Regem, & ad coronam imperij congruo tempore disposuimus evocare, fideliter & constanter adhareas, & ei auxilium tribuis & favorem. Super hoc ergo devotionem tuam prosequentes actionibus gratiarum, fraternitatem tuam monemus & exhortamur attentius & per apostolica tibi scripta mandamus quatenus eidem Regi, non obstante juramento si quod Duci Sueviæ ratione regni forsitan præstitisti, cum nos illud, eo reprobato, decreverimus non servandum, viriliter & potenter assistas, & universos consanguineos & amicos tuos ad ejus fidelitatem inducas, ita quòd ex hoc gratiam nostram plenius merearis; sciturus quòd sicuti priùs quàm ipsum acceperimus in Regem, gratum reputavimus & acceptum si quis ei fideliter adhaereret, de cetero, præsertim in viris ecclesiasticis, non dimitteremus inultum si quis se ipsi duceret opponendum. Non autem te moveant maledicta quorundam &c.

In eundem modum Episcopo Osenbruchenensi, Monasteriensi, Trajectensi, Hildesemensi, Mindensi, ita quòd unicuique seorsim.

In eundem modum Abbati Vverdensi, Abbati sancti Cornelij, Abbati Promiensi, & Præposito Bumenensi, ita quòd unicuique seorsim.

In eundem ferè modum Colonienfi Archiepiscopo & suffraganeis eius.

In eundem ferè modum Comiti Flandrensi ut Episcopo Pateburnensi usque merearis. Non autem te moveant &c.

In eundem modum Comiti Nanurcensi, Duci de Lembure, Comiti de Loen, de Vvassenberc, Vvaleranno, Comiti de Hostaden, Comiti de Aire, Comiti de Sain, Comiti de Eppestein, Comiti de Tikenbure, Comiti de Cessele, Hermannno de Lippe, Comiti Hollandia, Comiti de Boren, Comiti de Los, Comiti de Tecbeburg, Comiti de Montana, Gut. fratri venerabili Siffrido Archiepiscopo Maguntino.

In eundem modum nobili viro Comiti de Viana, Comiti de Arnesberc, & Comiti de Acen. ita quòd unicuique seorsim.

IOHANNI ILLUSTRIS
Anglorum Regi.

Epist. 60.

Cum carissimus in Christo filius noster Philippus Rex Francorum illustris non potuerit te absolvere à debito quo teneris inclito Regi Ottoni nepoti tuo in Romanorum Imperatorem electo, quemadmodum nec ipse Rex Otto te posset absolvere à debito quo teneris præfato Regi Francorum, cum & ratio diceret & natura deposcat ut avunculus debeat subvenire nepoti, profectò juramentum quod eidem Regi Francorum diceris præstitisse, ne videlicet subvenires prænominato